
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

PAMFLET

26079

1001

D E S T R I J D

DER

O P R O E R I G E

B R A B A N D E R S

T E G E N

N E D E R L A N D .

L I E R Z A N G

D O O R

J A C O B R A V E N , H z .

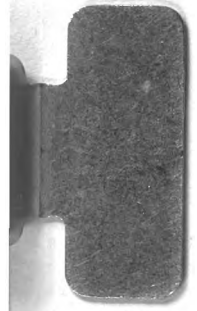

T E G R O N I N G E N B I J

M . S M I T .

1830.

III 195

V O O R R E D E .

Ik bied hiernevens mijnen Landgenooten dezen Vaderlandschen zang aan, waarvan de voordeelen, voor zoo verre het debiet binnen deze Provincie reikt, vooreerst zullen besteed worden, ter vermeerdering van het fonds, door de achtergeblevene studenten dezer Hoogeschool opgerigt, om aan Z. M. onzen Koning, ten behoeve van het Vaderland, te worden aangeboden. Over het vertier in de overige Provincien (zoo dit boekske er lezers mogt aantreffen) kan natuurlijk eerst later geoordeeld worden, en over deszelfs opbrengst zal dan, ten behoeve van het een of ander, worden beschikt.

Hoe veel ik waag met dezen eersteling, wil ik in tijden als deze, niet angstvallig berekenen. Maar terwijl het mij, wegens voortdurende sukkeling, ten gevolge eener doodelijke ziekte, niet vergund is, mijnen arm aan het Vaderland te leenen, zelfs niet eens, om het studeer-vertrek te verlaten, gevoel ik er behoefte aan, om openlijk voor mijne gevoelens uit te komen. Dat de ziekte hare sporen in het vers zal hebben achtergelaten, daaraan twijfel ik geenszins; maar ik verzoek den bescheiden' lezer, dezelve goedwillig te verschoonen; terwijl ik mij dubbel zal beloond rekenen, indien mijn arbeid iets mogt hebben bijgedragen, om de gevoelens van liefde jegens het Vaderland, en van haat tegen onzen snoonden vijand, op te wekken of te versterken.

Groningen den 30 November 1830.

R.

LIER-ZANG.

Wat poogt ge, ontaarde duisterlingen,
Gebroedsel van den zwarten nacht!
Den leeuw 't verjaard gebied te ontwringen,
Die slechts op nieuwe lauw'ren wacht?
Wat doet ge, ontzind, uw schandvlag wapp'ren,
Waar ééns de keur van Neêrlands dapp'ren,
Voor 't eerlijkst bloed de vrijheid kocht;
En 't ondier, dat Euroop beroerde,
Zeeghaftig aan zijn' keet'nen snoerde,
En dond'rend neêrstortte in zijn krocht?

Onzaal'gen ! poogt gij u te meten,
 Bij 't volk, waarvan heel d'aard gewaagt?
 Dat, nooit zijn' ouden roem vergeten,
 Der helden deugd in 't harte draagt?
 De vrijheid, met zijn bloe' gewonnen,
 In tachtig, tachtig bange zonnen,
 Bij Waterloo op nieuw betaald,
 Ziet nooit d' ondoofb'ren luister tanen,
 Voor Brabands miltzieke oorlogs-vanen,
 Uit d' eeuwen puin terug gehaald.

Wat helsch gedrogt, in woede aan 't blaken,
 Spant hier den onverwonnen boog?
 't Verraad bedekt zijn' bleeke kaken,
 En moordlust bliksemt uit zijn oog.
 Hij rekt en wringt d' ontvleschte handen,
 Het gift-sap sijpelt om zijn' tanden,
 En druipelt van zijn' zwarte tong;
 Zijne ingewanden kraken, loeijen,
 En 't grommig bloed blijft kruipend vloeijen,
 Bij 't piepen van zijn' heete long.

't Is 't oude beest. 'k Herken die trekken,

Dat grijzen van dien logen-lach.

Zijn vaal-bemorste haren dekken

Het oog, voor d' aanblik van den dag.

Min heftig rijst in 't kronk'lend woelen,

De Hijdra-slang uit Lerna's poelen;

Min vreeslijk Pijthons woest geweld,

Zich wentlende in d' ontvolkte dalen;

Door God Apolloos gloedende stralen,

In d' aandsift van zijn toorn geveld.

Wat tweede Apol zal 't ondiër pletten?

Wie trekt zich 't lot der volk'ren aan?

Hij spot met eeden en met wetten,

En trapt op Vorst en onderdaan.

Hij wenkt — en 's aardrijks troonen schudden;

Hij spreekt — en volk bij volk, als kudden,

Gaan willig voort aan 's drijvers hand.

Zij rukken 't Staats-werk uit elkand'ren;

Ontzielen, plund'ren, d' een den and'ren,

En kneuzen eigen ingewand.

Zoo woedt een bosch op eigen loover ,
 Wanneer d' orkaan zijn' kop verheft;
 Slechts naaktheid blijft zijn' takken over,
 En d'oneer, die zijn' moedwil treft.
 De wand'laar dwaalt met treurig zwijgen,
 Langs d' afgeknotte en dorre twijgen:
 Geen stronk biedt hem zijn lommer aan;
 Hij staakt in 't eind zijn vruchtloos pogen;
 Slaat nog op 't woud meewarige oogen;
 Maar vloekt den storm in 't huiswaarts gaan.

De Potter! u behoort de schande,
 U d'oneer, daar uw volk in viel;
 Dit streele uw zwart gemoed; maar brande
 Als druipend lood, ééns op uw ziel! —
 Juicht Catilinaas! De Granvelles!
 Gevloekte Stassarts! looze Celles!
 Reeds voedt d' onnoozelheid uw faam;
 De moeder zal uw lof vertellen:
 Het knaapje leert die klanken spellen,
 En stamelt Stassarts dierb'ren naam.

Houdt moed ! ja ! gij zult eeuwig leven ,
 Al moge uw volk in 't niet vergaan ;
 Maar 's naneefs vloek zal op u kleven ,
 Zoo lang deez' aardbol vast zal staan. —
 Zoo sloeg Herostratus zijn' tanden ,
 Diane stout in d' ingewanden ;
 Het vuur spat naar den hemel - hoog ;
 Vergruisd ligt 's aardrijks schoonste wonder :
 Maar 's vloekb'ren schandnaam stijgt van onder
 Het puin , vereeuwigd naar omhoog .

Onnoozel volk ! waar gaat gij dwalen ?
 Wat oord strekt u ten zek'ren grond ?
 Als schapen doolt gij , in de dalen ,
 Als lamm'ren zonder moeder , rond .
 Uw herd'ren zijn ontzinde wolven ,
 En d' afgrond , voor uw voet gedolven ,
 Verwijdt reeds d' opgesperden muil .
 Vlucht voort ! herwint uw veil'ge stallen ;
 Wie niet in 's roofdiers klaauw mogt vallen ,
 Ligt ploft hij neêr in d' open kuil .

De grijnzende armoë, losgelaten,
 Met hangend haar en open mond,
 Holt gillend langs versperde straten,
 En krijt er luid zijn' jamm'ren rond.
 Stuift aan! maakt tempelen tot vuren!
 Rooft goud! ontledigt 's landmans schuren!
 Betwist elkand'ren 't roof-gewin!
 Wie van den buit zich zad wil voeden,
 Bijte eerst zijns makkers strot aan 't bloeden,
 En slok' dan 't eerloos voedsel in!

Of zult ge 't snerpend wee ontvlieden,
 Op Neerlands vet-bemesten grond?
 Waar, in den tuin der Hesperiden,
 Uw lust ligt gouden app'len vond!
 Een ruwe leeuw met vlammeende oogen,
 Bewaakt zijn' oevers, rondgevlogen,
 En legt zich aan den ingang neer.
 Vliedt heen! vliedt heen! wie 't leven luste!
 Ontziet den koning in zijn ruste!
 Wie éénmaal nadert, keert nooit weer.

Maar neen! gij zult den kamp-strijd wagen!

Heeft Braband dan geen' graven meer?

Zult g' eigen lijk ten offer dragen,

Aan Neerlands onverganklijke eer?

Genoeg reeds, heeft in onze beemden,

Het bloed gestroomd van trotsche vreemden,

Als herfst-ooft op den grond verspreid;

Het kouter bij 't geruisch der vedels,

Geketst op bekkeneel en schedels,

En hun gebeente rust ontzeid. —

Daar staat de leeuw! wie zal hem deren?

Fier, nog in 't aanzien van den dood.

Moge al 't verraad eens triomferen,

De leeuw blijft, zelfs in 't wijken, groot.

Grootmoedig hoort hij 't smadend tieren,

Het wuft geterg der mind're dieren:

Hij acht hun' straf den togt niet waard:

Maar wie zich aan zijn' klaauw mogt wagen,

Ziet nooit den and'ren morgen dagen;

Blijft voor geen tweeden hoen gespaard. —

Tuig! tuig dit, hoe 't uw trots verneêre,
 Antwerpen, Brabands Koningin!
 En krimp, beroofd van glans en eere,
 Voor Neerlands magt uw hoogmoed in!
 Hurk neêr, bedrukte Weduwwrouwe!
 Verkrop uw spijt, verberg uw rouwe,
 En klaag der Schelde uw boezem - wee!
 Wie zal u troosten in uw smarte?
 Waar eigen misdrijf knaagt aan 't harte,
 Daar brengt geen troost verligting mee.

Gelijk een stronk in barre duinen,
 Door blak'rend zonne - vuur geschroeid;
 Zoo heft ge 't hoofd uit mos en puinen,
 Waar op de distel welig groeit.
 Thans golft geen kiel, bij 't vrolijk schateren
 Van 't boots-volk, langs uw doodsche wateren;
 Uw roem, uw glans is uitgedoofd.
 Leer nu, gebukt, uw wandaad boeten,
 En kus uws Overwinnaars voeten,
 En dank zijn gunste uw schuldig hoofd!

Chassé! waar lauw'ren deugd beloonen:

Uw deugd heeft op die lauw'ren regt;

En 't vaderland herkent zijn zonen,

In 't eer-pleit, door hun' moed beslecht.

Triomf! de zege is ons beschoren!

Het monster ligt in 't bloed te smoren,

En worstelt zuchtend met den dood.

't Kasteel verrijst; de vlaggen wapp'ren;

Het Iö klinkt van Neerlands dapp'ren:

En Iö klinkt het van de Vloot. —

Dit is 't begin der zegepralen!

(Zulks spelt een Godheid aan mijn geest)

Neen! Neerland zal niet onder halen:

Zijn grootheid blijkt in onspoed 't meest.

Da luister van zijn helden-tijden

Blonk 't heerlijkst uit in 't bangste lijden;

En nu, verrezen voor elks oog,

Zal d' eer zijns naams te stouter wassen:

Dus stijgt de Féniks uit zijne asschen,

In nieuw herboren jeugd omhoog. —

Reeds naakt de dag op vlugge pennen,
 Die Neêrlands moed aanschouwen zal!
 Reeds komt van gindsche heuvels rennen
 De blijde boô van 's vijands val!
 Houd, Neerland! feestlijke ommegangen;
 Barst, Dichters! barst nu los in zangen,
 En mengt uw toon in 't feest-gedruisch!
 De pleit-zaal zie 't geledigd outer:
 Maar dat uw dank-lied vuur'ger, stouter,
 Uit vol gestroomde harten bruis'!

Maar gij! verspil uw laatste krachten,
 O Braband! voor mijn zang te klein!
 Voer moord-tuig aan en legermagten,
 En drijf ze naar dees' vlakten heen!
 Ontrol voor 't laatst uw' logen-vanen:
 Maar oogst voor lauw'ren bloed en tranen,
 En voor uw maagden 't rouwe-kleed!
 Als dauw, voor 't zon-licht opgerezen:
 Zoo zal uw jongste flikk'ring wezen;
 Daar zelfs geen volk uw naam meer weet.

Zoo steekt een hoop van vlugge knapen,
Met trom en fruit en vaandel-gloor,
Zich moedig in het houten wapen; —
De Hoofd-man stapt de rijen door;
Trotsch, op het zien van zijnen vader,
Voert hij de bende zwenkend nader;
Maar d' avond zinkt in 't westen neér;
De Vader wenkt zijn zoon met de oogen:
De knaap komt hupp'lend aangevlogen —
En 't leger-korps bestaat niet meer.

Bij den Uitgever dezes is mede gedrukt en
alom te bekomen :

T. P. TRESLING,
KRIJGSLIEDEREN

voor de

GRONINGSCHE STUDENTEN,

uitmakende eene kompagnie

vrijwillige Flankeurs bij de 8ste Afdeeling Infanterie.

à 25 Cent.

NEDERLANDSCH VOLKSLIED

in deze dagen van

BINNENLANDSCHE BEROERTEN.

à 10 Cent.

DE VROLIJKE KRUISDRAGER.

à 5 Cent.

SCHUTTERS - LIED IN 1830.

door

J. G. STROBAND.

à 5 Cent.

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100